

(/users/maria-guldager-rasmussen)

Af Maria Guldager Rasmussen
(/users/maria-guldager-rasmussen)

Skribent
23 Maj. 14

ANMELDELSE

MOR OG BUSSER AF KRISTINA NYA GLAFFEY (/ANMELDELSER/MOR-OG-BUSSER-AF-KRISTINA-NYA-GLAFFEY)

Facebook (<http://www.facebook.com/share.php?u=http://litteratursiden.dk/anmeldelser/mor-og-busser-af-kristina-nya-glaffey&title=Mor+og+Busser+af+Kristina+Nya+Glaffey>)

Tweet (<https://twitter.com/intent/tweet?url=http://litteratursiden.dk/anmeldelser/mor-og-busser-af-kristina-nya-glaffey&status=Mor+og+Busser+af+Kristina+Nya+Glaffey>)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/mor-og-busser%23comment-form) eller opret en konto (/user/register?destination=/boeger/mor-og-busser%23comment-form) for at skrive kommentarer

Humoristisk og rørende billede af en kernefamilie anno 2014, som den bedst beskrives – nemlig af barnet. Mor er både moren og faren, og Busser er Busser. Smukt illustreret.

Jeg er en pinlig mor. Jeg synger på offentlige steder, hvis ikke jeg bliver standset i opløbet, og jeg siger nogle gange hej til folk, jeg ikke kender. For ikke at tale om i hvor høj grad jeg trænger til en såkaldt "make over" (min datters ordvalg). Okay – jeg balancerer altså på en knivsæg for dels at bevare min integritet og for dels ikke at sætte mit afkom i en kedelig situation.

Som læser sker det heldigvis ind imellem ("heldigvis" for både mor og barn), at jeg støder på forældre/børn-relationer, som jeg kan spejle vores egen situation i, og så bliver jeg så dejligt ("dejligt" for både mor og barn) eftertænsom og forstår pludselig meget bedre, hvordan jeg tager mig ud for én, der ikke altid forstår, hvad jeg siger og gør, selvom jeg forsøger at gøre mig forståelig.

Nu har jeg læst *Mor og Busser*, og det skulle alle voksne tage at gøre. Men hvordan er det nu - hvornår er man voksen? Mor mener i hvert fald ikke, at Busser er blevet voksen endnu, men hun (mor) håber, at det vil ske snart. Mor og Busser er nemlig forældre til Emma og fortælleren, og de to børn er vældig oplyste – altså på den måde, man bliver oplyst, når ens forældre efter bedste evne forsøger at forklare svære ting, så de også bliver begribelige for børn. For eksempel: "Før Busser mødte mor, levede Busser i noget, der hedder nuet, som er et fint ord for, at man ikke kan se en hånd for sig, når man kigger ud i fremtiden". Og således bliver mange sandheder sat i tale.

Da Emma og fortælleren blev til, satte en flink læge mod betaling en haletudse ind i mor, og ni måneder senere kom så de to børn. Mor mener, at Busser (som er kvinde ligesom mor) måske også skulle prøve det med haletudsen, men det er Busser ikke meget for. Så siger mor, at Busser er bange for haletudser, og så siger Busser, at mor er bange for edderkopper, og så er dén ikke længere.

Det er både grinagtigt og hjerteskræende, når barnet med sine egne ord får fortalt læseren så meget mere, end barnet selv er klar over. Kristina Nya Glaffey er skøn i sine barnlige betragtninger, og hun undgår den der påtrængende sentimentalitet, der hænger som et Damoklessværd over de forfattere, som i overmod og dødsforagt kaster sig ud i at skildre dette eller hint gennem et barns øjne. Det er absolut ikke alle, der slipper lige heldigt fra det projekt, men Glaffeys ligefremme, men samtidig respektfulde, tilgang til barnets verden er lige til at elske.

Og hvad lærte jeg så af mor og Busser? Jo, jeg blev klar over, at mit eget barn nok er klar over meget mere, end det jeg selv forsøger at sætte ord på. At mine fremstillinger kan antage helt andre former i hendes forstand. Og at jeg helt sikkert ikke er mere pinlig end alle andre mødre.

Internal links

[Padder og krybdyr af Kristina Nya Glaffey \(/anmeldelser/padder-og-krybdyr-af-kristina-nya-glaffey\)](/anmeldelser/padder-og-krybdyr-af-kristina-nya-glaffey)

Bøger af Kristina Nya Glaffey

